

# Sessizliğin Yıkılışı 1

– kul mehmet · 30 Mart 2022

Sessizliğin Yıkılışı -1-

Akşam güneşi batmak üzereydi, güneş batmak üzere iken ufukta tüm kızılığıyla el sallarcasına yerini geceye bırakıyordu. Yerine geceyi bırakırken bizler için bir dinlenme nefes alma kendimize gelme anının geldiğini kadir kıymetini bilmemizi söyleyerek kayboldu ve battı. Kimisi ahu gözlüsüne bir an önce kavuşmanın, kimisi yalan dolanla çevireceği oyunun peşindeydi. Bende karşıma çıkacak bir tesadüfle yalnızlığımı alacak, bir gülümsemeye dünyamı renklendirecek neşelendirecek olanı arıyordum. Her zaman kendimle baş başayım bari yanımda olacak baş başa kalacağım birisini arıyorum. İşten eve evden işe gitmekten yalnız evin kapısını açarken beni karşılayan yalnızlıktan usandım artık. Eve varmadan önce bir bekleyenim var kapıyı açar açmaz bana tebessüm edecek sarılacak "hoş geldin canım" diyecek bir sevgiliye yâre canana ihtiyacım var. Çok şey mi istiyorum acaba? Yürüyüşüme devam ederken az ileride bir dekorasyon dükkânında duvara asılmış bir çift aşğın el ele çizilmiş tablo resmi vardı. Tablonun güzelliğinde ve âşıkların gülüşünde açan güneşin parlaklığına hayran hayran bakarken, aşkla hayatı merkezlerine almalarının tebessümü kattığı anlamı hayranlıkla seyrederken, yanıma yirmi sekiz yaşlarında güzel bir hanımefendi ya da genç kız diyeyim. Bana.

-Sizde tablola da ki resme hayran kaldınız benim gibi galiba.

Şaşkınlık içinde.

-Evet, hayatı aşkla kendi akışına bırakan, bir çiftin mutluluğuna neşesine ortak oluyordum.

-Aşkın gülümsemesiyle sessizliği yıkarak, kalabalık sokaklardaki yalnızlığı yok ederek gülümsemelerine bende hayran kaldım. Dün tabloyu almak için geldim satılık olmadığını söylediler. Anlatımıyla canlılığıyla ressam çok güzel aşkın yansımasıyla çizerken tabloya yansıtmış.

-Resme bakarken hayatımın düpedüz tekrarından başka bir şey olmadığını hatırlıyorum, resme bakarken bunu unutuyorum şu an. Yansıttığı anla kendimi bütünleştirirken hayatımdaki zıtlıkları belirsizlikleri yaşamımın döngüsünün, durarak aynı mutsuzluğuyla beni sararken belirsizlikle dolu hislerimin beni nasıl yaraladığını hatırlatıyor. Bu arada ben Ruşen, sizde benim gibi hayran kaldınız, ayakta durmayalım az ileride kafe de bir çay ya da kahve içerek, konuşmamıza devam edebiliriz.

-Pardon ben Şeyda, tabi ki buyurun, hayranlığımı paylaşacak birisini bulma konusunda çok şanslıyım.

-Bende. Resmin atmosferini biz izleyicisinde bıraktığı etkiyi uzun uzun konuşuruz.

-Anlatım biçimi ile hayran bırakışını da bakınca, duygularımıza harekete geçiren damgasını, sanatçının biçimi bozmadan anlatışıyla daha fazla etkisini de konuşuruz, o halde buyurun gidelim.

Aslında tabloya bakmayı şimdiye kadar bu kadar sevmemiştim. Bende bıraktığı etkiyi Şeyda da bırakması, aslında şaşırttı. Bir anda resim sanatı hakkında o kadar bilgi ile dolmuştum ki buna ayrıca şaşırdım kaldım! Resimde anlatılan ifadelerin bu kadar aşikâr olmasına aşkın tüm öğelerin böylesine fırça darbeleriyle, koordinasyonuna asıl temanın duygunun, çok açık ilk bakışta fark edilerek amacın aşk olarak vurgulanmasına hayran kaldım.

Mehmet Alu